

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Tredie Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 149. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030265545072/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Der i er Skif og huus, der i er mad og dricke,
 Der i er Ved og Lius, og Klæder som sig skicke.
 Med tu af samme træ, som *Linschotanus* skriver,
 Et gandske huus og hiem, fuldvel forsiunet blifver,
 Saa her vel tyiles maa, og saadant Spørsmaal være,
 Om jeg den Viinstock før ej gaf formegen ære.

- [125] Hvad vil jeg sigc meer? Min korthed ej tør næfne
Dudroæ selsom art, *Calambæ* riiger æfine,
 Den Bornuld *Bengalæ*, (*k*) hin *Mangas* og *Anones*,
Jagvas og *Jambi* fruct, *Maleiske Duriones*.
 Guds riigdom er saa stoor, den haer slet ingen ende,
 Paa denne Jordens øe, i hvort jeg mig vil vende.
 Oc endog Adams fald forkrænkte Jordens Ære,
 At den med største spot maae toorn og tidsel bære,
 Oc sucker hiertelig (*l*) for førrig stat og vælde,
 Ja for vor egen Synd, maae aarlig Lydden felde:
 (Oc det med hende gaaer, som med en fructbar Qvinde
 Der med sin Lifves fruct sig aarlig lader finde,
 Opfylder Stad og huus med Ecteskabens blommer,
 Hun paa det sidste self i største svagheit kommer,
 Ej meere bære kand de Paradiise-qviste,
 Men maa foruden kraft ad sengen ofte liste.)
 Dog gir hun denne dag saa stoor og megen Ære
 At jeg ej priise nok kand Skabren Gud den HËrre.
 Den lifflig *Majus* bliid, jeg ej kand udspatzere,
 See Aqvilejen der i kiortel blaa stoltere,
 Den roose Purpur-rød, og den snee-hviide Lille,
 Med meer som grønne eng kand mig for Øjne stille;
 Jeg jo forundre maae, hvad Maler der hær været
 Som saa fuldkommelig haer alting udstafferet.
 Her findes farfver fleer', og skønner i de enge,
 End naar den morgenstund *Aurora* gaaer af senge,
 [126] Oc hendes braunde-huus i Øster præctig glantzet,
 At hvo de farfver seer, for under lidet sandser.
 Den *Noë* Buuc skøn af Øster og i Vester,

(k) Urt *Ben-*
gala som hæf-
 ver Nafn af
 Riget og gif-
 ver den kuste-
 ligste Bornuld.

(l) *Rom. 8. 22.*